

KarawankenBote

Uprava Klagenfurt, Postfach 115 / Uredništvo v Klagenfurtu / Naročnina (se plača naprej) mesečno z dostavo na dom RM 1,— (vključno RM 0,20 za donosilce) / Odjavo naročbe tega lista za prihodnji mesec sprejme uprava samo pisмено in le do 25. tekočega meseca / Oglasi RM 0,06 za milimeter stolpec

Štev. 91.

Krainburg, 18. novembra 1942.

Leto 2.

Novi nemški udarci s kijem pred Severno Afriko

Nemško-italijanske čete so se izkrcale v Tunisu

89 ladij potopljenih ali težko poškodovanih - 183.000 brt trgovskega ladijskega prostora potopljenih, 234.000 brt težko poškodovanih, vrhu tega 32 vojnih ladij potopljenih ali zelo težko poškodovanih

Razven posebnega poročila, ki je zraven natisnjeno, vsebuje poročilo Oberkommando der Wehrmacht z dne 16. novembra še sledeče:

Nemške čete so uničile v Kavkazu dve obkoljeni skupini sovražnih sil in na drugih odsekih zavrnile sovjetske napade ob visokih krvavih izgubah za sovražnika. Bojna letala so na Kaspiškem morju zažgala neko tovorno ladjo in poškodovala dve prevoznici ladij.

V Stalingradu smo po podvzetjih udarnih čet zavzeli nadaljnje skupine hiš in zavrnili sovražne nasprotne napade.

Ob Volhovu se je zrušil sovražni napad v našem obrambnem ognju.

Izogibna premikanja v Kirenajki potekajo po načrtih. Odredi nemških in italijanskih bojnih ter rušilnih letal so z dobrim učinkom napadali sovražne kolone. V zračnih bojih proti močnejšim sovražnikovim letalskim odredom smo sestrelili tri sovražna letala.

Nemške in italijanske čete so se v popolnem soglasju s francoskimi civilnimi in vojaškimi oblastmi izkrcale v Tuneziji.

Na alžirskem obrežju je bilo bombardirano pristanišče in letališče Bône. Neka nemška podmornica je pred marokansko atlantsko obalo torpedirala neko potniško ladjo s 6000 brt.

V noči na 15. november se je pred nizozemsko obalo vršila pomorska bitka med našimi predstražnimi čolni in sovražnimi brzimi čolni. Po kratki bitki se je sovražnik umaknil.

Težki udarci v Sredozemlju

26.000 brt pred Afriko potopljenih - šest velikih prevoznih ladij poškodovanih

Nemške in romunske čete so včeraj v kavkaškem področju odbile silne sovražnikove napade.

V stalingrajskem območju smo odvrgli sovražnikove nasprotne napade. Zračno orožje je učinkovito podpiralo boje z napadi na sovjetske topniške položaje in letališča vzhodno od Volge. Sovražnikove vojne položaje in zbirališča ob spodnjem Donu smo napadli v strmoglavnih in nizkih poletih.

Na ostali fronti smo s podjetji udarnih čet razbili sovražnikove bunkerje in bojne položaje. Pripeljali smo ujetnike in plen. Sovjetski krajevni napadi v ozemlju ob Ilmenskem jezeru in ob Volhovu so spodleteli ob nemški obrambi. Sovražnikovi kolodvori in vlaki so bili podnevi in ponoči težko za-

Oberkommando der Wehrmacht je dne 15. novembra objavilo:

V skupnem boju italijanskega in nemškega zračnega orožja in italijanske ter nemške mornarice smo dosegli v bojevanju s sovražnim konvojem ob severno afrikan- skih obali v zahodnem Sredozemlju sledeč uspeh:

Uničenih ali poškodovanih je bilo skupno 89 edinic in sicer:

Potopljenih je bilo:

14 trgovskih in večjih prevoznih ladij s skupno 102.000 brt, eno veliko petrolejsko ladjo (okrog 10.000 brt) smo torpedirali in pustili, ko se je potapljala, sedem trgovskih in večjih prevoznih ladij s skupno 71.000 brt smo tako težko po- škodovali, da se jih z gotovostjo lahko šteje med zgubljene.

S tem je bila uničena skupna vsota 183.000 brt najdragocenejšega sovra- žnega tovornega, petrolejskega in prevoznega prostora. Od teh je že posebno poročilo z dne 14. novembra objavilo osem ladij s 76.000 brt. Poškodovanih je bilo 35 dru- gih trgovskih in prevoznih ladij s skupno 234.000 brt, deloma tako težko, da se mora računati, da bodo dalj časa izpadle za prevozne svrhe.

Povrh je bila poškodovana ena bojna ladja in poškodovani trije nosilci letal, izmed teh eden tako težko, da bo predvidoma dalj časa izpadel; potopljene so bile tri križarke, poškodovanih pa je bilo 14 križark in velikih rušilcev; po- topljeni so bili štirje rušilci in stražne ladje, sedem rušilcev in stražnih la- dij je bilo poškodovanih.

Zedinjenim državam so izoslali uspehi

Bivši veleposlanik ponovno svari

Stockholm, 17. novembra. Prejšnji se- vernoameriški poslanik v Tokiu, Grew je sredi ameriškega hrusča zaradi uspešnih Rooseveltovih posegov v severnoafriško po- sest slabe Francije zaklical, da Amerikanci še vedno niso doumeli moči Japonske v za- sedenih ozemljih Pacifika. Ta klic je očitno narekovalo razočaranje Amerikancev glede razvoja dogodkov v Novi Gvineji in na Salomonskih otokih. Bivši veleposlanik se pri presoji položaja očitno bolj zanaša na poročila o japonskih uspehih, kakor na oguljena poročila, ki jih izdaja glavni stan Mac Arthurja. Obkoljevalni obroč okrog ameriških bojnih sil na Gvadalcanarju se vedno bolj zožuje, tako da so Amerikan- ci že v nevarnosti, da bodo popolnoma od- rezani. Prodiranje Japoncev se vrši v sil- nih bojih, pri katerih so imele Rooseveltove čete nove zgube, zlasti ko je bilo delovanje japonskega zračnega orožja — ki je že v predidnih dnevih bombardiralo mnoga oporišča USA v jugopacifiških vodovjih — tudi na Gvadalcanarju povsem učinkovito. Po poročilih japonskih izvidniških letalcev se ameriških vojnih ladij tačas v okoli- ju Salomonskih otokov sploh ne vidi.

Mornariško ministrstvo v Washingtonu

temu nasproti o položaju na Salomonih samo to lahko poroča, da sta bili vzhodno in zapadno krilo japonskih položajev na Novi Gvineji napadeni. Preseneča, da niti v Washingtonu niti v Melbournu sedaj nič več ne govorijo o tem, da bi bile japonske bojne sile pregnane z jugozapadnega Paci- fika. Podadmiral Halsey, ki je odgovoren za operacije, se je po nekem švedskem po-

Iztreznenje v Londonu

F. H. Po prezgodnjem zmagoslavju, v katerega so zapadli v Londonu in Wa- shingtonu po napadu na Francosko Se- verno Afriko, je nastopilo bridko iztze- njenje. Nemčija in Italija sta zopet en- krat kar najhitreje parirali, da prepre- čite pravi operacijski cilj Amerikancev, namreč da se izkrcajo v južni Franciji in od tam otvoriijo že dolgo propagirano »drugo fronto«. S tem je pa padel v vo- do ves Rooseveltov načrt. »Druga fron- ta« ima namreč proti osiženim silam ven- dar šele potem nek smisel, če dobijo v resnici z njimi tudi frontni stik. Tako pa pomeni izkrcanje v Alžirji in Maro- ku isto, kot da bi hotel kdo udariti svo- jega sosedu, se pa usede radi strahopet- nosti pred močnejšim nasprotnikom na z reko ločeno ozemlje tretjega, ki mu te- ga ne more ubraniti, ker je ohromel. Kaj pomaga »še nikdar na svetu obstoječa armada«, kot je predsednik Roosevelt na vsa usta oznanjeval, če se pa poda v pas, v katerem ne more postiti nobena vojna odličitev!

Njegov zaveznik Stalin je dal na ne- dvoومن način razumeti, da je izkrcanje v Severni Afriki za vojskovanje na Vzhodu postranskega pomena in ga nika- kor ni smatrati za razbreme- nitev. Stalinov veleposlanik v Londo- nu, žid Maisky, podčrtava besede svo- jega mojstra, meni pa vseeno, da bi bila v najboljšem primeru Severna Afrika od- skočna deska. Bi bila! Če ne bi nemški vojak stražil tudi sredozemske obale in zapodil vsakega napadalca ravno tako sramotno kot pred nekaj meseci pri Dieppeju in St. Nazairesu.

Medtem so pa nemški in italijansko letalstvo in vojne mornarice storile svo- je, da Amerikancem določeno pokažejo njihov neprijetni položaj. Katastrofalna

ročilu iz New Yorka omejil na to, da je prepričan, da bodo Amerikanci držali svoje položaje na Salomonskih otokih.

Da so glede Aleūt izostale dobre vesti, opravičuje mornariško ministrstvo v Washingtonu s tem, da opozarja na slabe vremenske prilike na tem bojišču.

Močno iztzeznjenje v Angliji

Maisky: še ni druge fronte!

Bern, 17. novembra. Zmagoslavno vpitje Anglo-Američanov o izkrcanju v Francoski Severni Afriki je, kot znano, močno zavrtlo že v zadnjih dneh, posebno v Ameriki, z namigavanjem na nevarnosti in težkoče, ki jih je še treba premagati. Tudi angleški časopisi so morali te dni opozoriti na to, da prave odločitve šele pridejo. Temu razpo- loženju je sovjetska stran pristavila še no- ve dušilo. Očividno so Sovjeti mnenja, da bi zavezniki le preradi po naporih svojih moči v zadnjih dneh napravili nekoliko od- mora. Tako je izjavil sovjetski veleposla- nik v Londonu, Maisky, da Severna Afrika še daleč ni druga fronta. Ta opo- zoritev je najbrže po zasedbi Korzike in južnofrancoske obale po osiženih četah po- sebnost bridko prizadejala London in Wa- shington, saj se vendar v njej graja, da se Angležem in Amerikancem ni posrečilo, da odprejo »evropska vrata« na nameravanem mestu. Izvajanja Maiskyja dajo jasno spo- znati, da v Moskvi še zelo dvomijo o iz- vedbi, oz. izvedljivosti severnoafriških na- črtov.

tedenska bilanca 89 potopljenih ali pa težko poškodovanih pomorskih enot po- trjuje mnenje ameriškega mornari- škega ministra L. n o x a, ki je v nekem govoru z ozirom na podmorniško nevar- nost svaril ameriški narod pred preveli- kim optimizmom. Pomisliti je treba, da operirajo slejkopre nemške mornariške enote na oceanu in je poudaril pri tem, da je proizvodnja podmornic izredno ve- lika. Gospod S m u t s, po videzu južno- afriški ministrski predsednik, je rekel dobesedno: »Le predobro vemo, da je podmorniška nevarnost resna, zelo resna, kar najbolj resna... Vkljub našim na- porom se še povečava podmorniško de- lovanje!« To dejstvo Amerikancem vse- kakor daje misliti, saj vendar morajo pošiljati vse nove pošiljke v Afriko pre- ko morja. Če je pa že prvi dan zadobilo vojno in trgovsko brodovje tako težke udarce, kot jih je sporočilo Oberkom- mando der Wehrmacht, lahko spoznamo ne- varnost, v katero so se podali čudežni anglo-ameriški strategji, ki že itak potre- bujejo nujno vsako ladjo. Lahko samo soglašamo z »Daily Mailom«, ki je te dni — predno so bili javljeni nemški uspehi! — pisal: Od vseh nevarnosti, ki groze Angliji, je najbolj resna podmorniška ne- varnost. Predstavljajmo si samo, kaj po- meni za zavezniške čete v prekomorju in sedaj znova v Severni Afriki, če ima pod- morniška vojna osištja še nadalje uspehe. V senade Anglije in USA la- h k o n a m a h z g i n e j o. Afrika je pa dosegljiva tudi iz zraka in je razlika, če morajo podmornice iskati svoje žrtve, kot doslej, po vseh morjih, ali pa v vse- kakor majhnem ozemlju, kjer mora so- vražnik ladje zbrati v masah. Popolnoma razumemo mačka, ki ga imajo danes v Londonu. Nenkrat so se utrašili lastnega poguma

Uspehi podmornic na vseh morjih

V petih dneh 218.000 brt, dve križarki, štiri rušilce potopljeni

Oberkommando der Wehrmacht je dne 14. novembra objavilo:

V zahodnem delu Kavkaza smo v krajevnih napadnih podvzetjih z naskokom zavzeli prevladajoče višinske položaje in številne bojne naprave. Bojna letala so bombardirala mesto in pristanišče Tuapse. V odseku ob Tereku smo odbili močne napade in uničili sovražne oklopnjake. Nemške motorizirane čete so v Kalmiški stepi uničile neko sovražno oporišče in pripeljale ujetnike in plen.

Južno od Stalingrada so običajni krajevni napadi boljševidov v obrambnem ognju romunskih čet. V Stalingradu so udarne čete v hudih bojih zavzele nadaljnje skupine hiš. Nasprotni napadi so bili zavrnjeni in zbirališča nasprotnikovih čet razbita po združenem ognju topništva in protiletalskega topništva ter po strmoglavcih. Na fronti ob Donu so se nemške in zavezniške čete ubranile sovražnikovih krajevnih napadov in ga v nasprotnem sunku vrgle na njegove izhodne položaje nazaj. Nemške in romunske zračne bojne sile so podnevi in ponoči napadale sovražna zbirališča čet.

V srednjem odseku fronte so udarne čete uničile celo vrsto bojnih položajev. Zračno orožje je nadaljevalo svoje težke napade proti sovražniškemu zaledju. Sovražnikovi napadi jugovzhodno od Ilmenskega jezera in ob Wolhovu so spodleteli.

Sovjeti so v času od 1. do 10. novembra zgubili 282 letal, od teh 218 v zračnih bojih, 33 po protiletalskem topništvu zračnega orožja in 11 po odredih vojske. Ostanek je bil uničen na tleh. V istem razdobju smo zgubili 18 lastnih letal.

V Marmariki je sovražnik 13. novembra z nezmanjšano silo napadal v široki

fronti. Nemško-italijanske čete so po načrtih izpraznile Tobruk, ko so bile razdejale vse vojaške naprave. Bojna letala so bombardirala britanske kolone na prehodu Halfaja.

V vodovjih pri Bougieju so bojna letala potopila neko trgovsko ladjo s 6000 brt. Dve sovražni križarki in pet velikih prevoznih ladij je bilo večkrat zadetih. Bržkone je bila križarka uničena. Naprave za prekladanje in skladiščne lope v pristanišču Bougie so bile razdejane.

Kakor je bilo objavljeno že v posebnem poročilu so nemške podmornice v napadu proti izkrcanim ameriško-britanskim četam v severnozahodni Afriki in v bitki na Atlantiku znova prizadejale sovražnim vojnim prevoznim brodom nenavadno težke zgube. V Lednem morju, v severnem

Atlantiku, pred kanadsko obalo, v Karibskem morju, pri Kapverdijih otokih, v Gvinejskem zalivu in na morju vzhodno od Kapstadta so iz zavarovanih konvojev in v posameznem zasledovanju potopile 20 ladij s skupno 119.000 brt, razven tega tudi enega rušilca. Torpedirani sta bili tudi dve drugi ladji.

V zapadnem Sredozemlju so uničile iz britansko-ameriškega prevoznega brodoma zopet 2 prevozne ladje in neko veliko petrolejsko ladjo s skupno 20.000 brt., tako da so se uspehi podmornic ob alžirskih in marokanskih obalah povečali na enajst prevoznih ladij z 99.100 brt.

Od posebnega poročila dne 9. novembra naprej je podmorniško orožje v Sredozemlju in na atlantskem bojišču potopilo enajst trgovskih ladij s skupno 218.000 brt in poškodovalo s torpednimi zadetki šest drugih trgovskih ladij. Poleg tega pa so bili od 9. novembra naprej potopljeni dve britanski križarki in štiri rušilci, poškodovani pa en nosilec letal, en rušilec in ena korveta.

Roosevellova roparska namera odkrita

Totalna zasedba Afrike — Glavni cilj demokratskega hinavea

Vichy, 17. novembra. V ameriškem veleposlaništvu v Vichyju je francoska vlada po odpotovanju ameriških diplomatov našla listino, ki na flagranten način odkriva imperialistične namere Rooseveltove klike.

Gre za noto ameriškega vojaškega atašea v Vichyju, ki je bila naslovljena na njegovo vlado. Je v največjem nasprotju z motivi, katere je Roosevelt navedel kot utemeljitev svojega gangsterskega napada proti severni Afriki.

V tem dokumentu se glasi med drugim: »Da se totalna zasedba uresniči več ali manj na miren način, ki jo skušamo doseči na afriškem kontinentu, moramo od-

slej misliti nato, da podvzamemo učinkujoče ukrepe.

Afriška celina je edino izhodišče za gospodarsko gospodarstvo po vojni.

Najpoprej moramo priti do tega, da se gotovi organi izjavijo odkrito o našem nazoru in sicer na način, da francoski narod še dalje v nas veruje. Ta narod ne sme vedeti, da bo obsegala prostost, ki mu jo zopet damo z demokratično vlado, na izbiro, kompenzacije gospodarskega značaja v korist Amerike. Sredstva, s katerimi razpolagamo, da pomirimo naše nasprotnike, so dvojna: 1) — več ali manj javno — je podkupljenje ravnateljev ali urednikov časopisja, in 2.), če to ne bi bilo možno, propaganda zoper to časopisje, v katerem bi se vse prikazovalo tako, kot da bi stalo v nemški službi. Tukaj smo že ugotovili način naše propagande v Maroku. Vsekakor pa moramo nadzorovati poslovanje onih, ki vidijo v nas sovražnike. Naša propaganda mora biti v naslednjem usmerjena po sledečem: Kar mi v Afriki iščemo, ni nič drugega kot to, da ščitimo interese demokratičnih narodov, in Francija je eden teh narodov. Zato je potrebno, da pokrenemo, da v primeru potrebe domačini zahtevajo našo zasedbo, da se onemogoči angleška zasedba.

Recepti, ki jih ameriški vojaški ataše daje svoji vladi, odkrivajo svetohlinsko igro predsednika Roosevelta do golega. Napram Franciji je hlinil demokratično pripravljenost za pomoč, na skrivaj so pa njegovi diplomatski zastopniki v francoskih mestih severne Afrike ukrepali priprave za zahrbtni napad. V tej listini se jasno izraža, da se zaslišava dolarski imperializem v Afriki, da bi ga ne bilo več možno odstraniti. »Totalna zasedba Afrike«, in Francija naj bi bila poleg tega še hvaležna hinavcem in se revanžirala s kompenzacijami gospodarskega značaja. Načrt s svojimi potankostmi, — podkupovanje časopisja itd. — kaže tudi francoskemu narodu, čigar vlada ni najzadnje vstopila radi washingtonskih obljub v vojno, pravi obraz teh lažnivih odrešiteljev.

Dosedanji japonski uspehi na morju

370 vojnih ladij potopljenih ali poškodovanih — 3744 sovražnih letal uničenih

Tokio, 17. novembra. Domei javlja iz krogov, ki imajo ozke zveze s cesarsko mornarico, da so od izbruha velikoazijske vojne pa do zadnje objave cesarskega glavnega stana v soboto potopile ali poškodovale japonske mornariške sile skupno 370 sovražnih vojnih ladij. Nadalje je bilo 897 prevoznih ladij potopljenih, poškodovanih ali zajetih. Poleg tega je bilo zajetih osem vojnih vozil in več kot 3744 sovražnih letal sestreljenih ali uničenih.

Seznam je sledeč:

Bojne ladje, potopljene: 9 bojnih ladij, 13 letalonosilk, 38 križark, 39 rušilcev, 3 vozila za posebno porabo, 89 podmornic, 8 topničarskih čolnov, 5 polagalcev min, 7 iskalcev min, 9 torpednih čolnov, 16 drugih malih vozil, 3 pomožne križarke, 2 ladji neznanе vrste.

Bojne ladje, poškodovane: 9 bojnih ladij, 4 letalonosilke, 20 križark, 18 rušilcev, 2 vozila za posebno porabo, 39 podmornic, 6 topničarskih čolnov, 2 polagalca min, 1

iskalec min, 2 torpedna čolna, 24 drugih malih vozil, 2 pomožni križarki.

Zajete ladje: 2 topničarska čolna, 2 iskalca min, 2 druga manjša vozila.

Število potopljenih ali poškodovanih prevoznih ladij znaša 394, zajetih pa 503.

Druga državna cestna zbirka:

Edinstveni glasovalni izid

40,76% več kot v lanskem letu

Berlin, 17. novembra. Dne 24. in 25. oktobra po pripadnikih DAF izvršena druga državna cestna zbirka vojne zimske pomoči 1942/43 je imela častni izid 42.377.614,40 Reichsmark.

Pri enaki zbirki v lanskem letu so nabrali 30.106.325,14 RM. Povišanje znaša torej 12.271.289,27 RM to je 40,76%. Tudi ta odličen uspeh je, kakor je izvajal Reichsminister dr. Goebbels v berlinski športni palači v svojem računskem poročilu o priliki otvoritve vojne zimske pomoči 1942/43 »edinstveni socialni glasovalni izid našega naroda, ki v njem pokaže svojo trdno voljo do skupnosti«.

ZRCAIO ČASA

Führer je podelil Generalmajorju Ramckeju, ki se je v sedanjih težkih bojih v Severni Afriki s svojim oddelkom zopet posebej izkazal, odlikovanje Eichenlaub zum Ritterkruz des Eisernen Kreuzes (hrastov list k viteškemu križu železnega križa) in mu sporočil svoj pozdrav.

Führer je podelil Leutnantu Wurmhelserju, vodji letala v lovske letalskem oddelku, kot 146. vojaku nemške oborožene sile das Eichenlaub zum Ritterkruz des Eisernen Kreuzes in mu poslal zahvalno pismo.

Führer je podelil znani letalici, Flugkapitänu Hanni Reitsch v priznanje posebnih zaslug, ki si jih je pridobila s stalnim zastavljanjem svojega življenja za razvoj nemškega letala odlikovanje EK 1. Klasse. S tem je bila prvič odlikovana nemška žena s Eisernem Kruz 1. Klasse.

Führer je poslal pesniku Gerhartu Hauptmannu, ki obhaja svojo 80. letnico, priručno brzojavno čestitko in častno darilo.

Führer je poslal profesorju dr. Adolfu Bartelsu, zelo zaslužnemu literarnemu historiku in pesniku, ob njegovi 80. letnici priručno brzojavno čestitko in mu izročil svojo sliko s posvetilom.

Dr. Ley je sprejel vodjo norveškega socialnega departamenta in delovnega ravnateljstva ministra Lippestada, ki se mudi v Berlinu, da prouči nemška socialna vprašanja.

V Berlinu je naravnost iz bojnega pasa pri Rshvu dospelo 60 častnikov, podčastnikov in moštva kot odposlanstvo pehotnih udarnih čet, ki so se obnesle, katerega je berlinski Gauleiter, Reichsminister dr. Goebbels, povaul na tridnevni obisk državnega glavnega mesta.

Reichsminister für Wissenschaft, Erziehung und Volksbildung (državni minister za znanstvo, vzgojo in ljudsko prosveto), Bernhard Rust je došel na večdneven oficialen obisk v Romunijo.

Izvajajoč akcije zunanjega urada, ki jo je ta izvršil glede povratka inozemskih Nemcev, je dne 10. novembra dospelo v Turčijo okrog 300 Nemcev iz Palestine. Povratniki so nato v posebnem vlaku nadaljevali svoje potovanje v Nemčijo.

V domu nemške kolonije v Helsinkiju je nemški mornariški ataše izročil v imenu Führerja svetiljo za nemško ljudsko izobrazbo 91 finskim bolničarkam in takozvanim lottaskinjam (članicam prostovoljne ženske zaščitne zveze v službi armade, imenovane po finski junakinji Lotia Swärd).

Francoska legija vojnih bivših bojevnikov, ki predstavlja sedaj v nezasedeni Franciji največje združenje, izraža v nekem oklicu lojalnost napram francoskem državnem šefu. Dožnost legije bivših bojevnikov je, da uboga brezpogojno povelja maršala.

Dominikanska republika (na zahodnoindijskem otoku Haiti) je prekinila diplomatske odnose s Francijo.

Mornariški dopisnik »Daily Mail« priobčuje nekatere prav zanimive pripombe k nemškim posebnim poročilom zadnjih dni o potopitvah iz britanskih in ameriških konvojev po podmornicah. Med drugim pripominja, da bi bilo nespretno dvomiti o tem, da so ta uradna nemška poročila resnična v svojem celem obsegu, ker so po dosedanjih skušnjah s temi nemškimi posebnimi poročili na britanski strani prišli do spoznanja, da niso »brez vsake podlage«.

Francoski guverner Cochlin-Chine je izjavil časopisju, da se v vsakem oziru pridružuje izjavi generalnega guvernerja francoske Indo-Kitajske, Decoux, ki poudarja trdno odločnost, da hoče francoska Indo-Kitajska vezi, ki jo vežejo z Japonijo, še okrepiti in sodelovati s ostalimi silami po angleško-ameriškem napadu na francosko posest v Severni Afriki.

Po poročilu angleške poročevalske službe je islandska vlada odstopila. Odstopilsi kabinet je predstavljaj konservativno vlado pod Alafurjem Thorpam, voditeljem samostojne stranke, ki je pri volitvah dne 18. oktobra dobila 20 (namesto poprej 27) mandatov od 52 mest v altnigu.

Napad na Novo Kaledonijo

Dosedaj najhujše bombardiranje japonske zračne ofenzive

Tokio, 17. novembra. Japonsko mornariško letalstvo je v četrtek znova napadlo Novo Kaledonijo. Tudi glavno mesto otoka Noumea je bilo zopet težko prizadeto. Ta napad je bil najhujši od začetka japonske ofenzive proti sovražnim oporiščem v jugozahodnem Pacifiku.

Nova Kaledonija, ki je dolga, vseskozi samo 50 km široka in gorat otok, meri 16250 km². Prvotno je bil otok francoska kolonija za zločince, dokler niso 1896. leta ustavili pošiljanje kaznjencev tjakaj. Od tega časa dalje se je kolonija zelo lepo razvila ter razpolagala z zelo bogatimi najdišči rude.

Prebivalstvo, nekaj manj kot 60.000, se sestavlja iz Francozov, črncev in okoli 30.000 domačih Melanezijcev.

Otok, ki se nahaja kakih 1000 km vzhodno od avstralske celine, je prišel pod Gaullistični vpliv in je sedaj zaseden po avstralsko-ameriških četah. Pomembna so najdišča rude bogatega garnierita, važne niklove rude, katero predelujejo na kraju samem.

Verlag und Druck: NS. Gauvering und Drucker: Kanten GmbH, Kienfort. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptchriftleiter: Friedrich Horstmann. — Zeitung ist Anzeigenliste Nr. 1 gütlich.

Nov udarec pred Afriko

Ena križarka, en rušilec in pet transportnih ladij potopljenih — Bombni zadetki

Oberkommando der Wehrmacht je dne 13. novembra objavilo:

Na fronti v zahodnem Kavkazu smo zavrnili sovražne napade.

V prostoru pred Alagirjem m mimogrede odrezani odred oklopjakov se je ubranil številnih sovražnih napadov in si zopet pribojeval zvezo s sosednimi silami, ter pri tem pripeljal več sto ujetnikov. Romunske čete so južno od Stalingrada odbile sovražne napade enega bataljona.

V Stalingradu je bilo prejšnji dan pridobljeno ozemlje očiščeno od razgnanih sovražnih skupin. V srednjem in severnem odseku fronte je le krajevno bojno delovanje. Zračno orožje je napadalo sovražne nove pošiljke na železnih cestah.

V teku napadnih operacij nemških podmornic proti britansko-ameriškim izkrcanim bojnim silam v Francoski Severni Afriki smo večeraj potopili na maroški atlantski obali s petimi zadetki torpedov neko britansko križarko razreda Birmingham, nekega rušilca razreda K ter v pristani Fedhala tri prevozne ladje skupno 22.500 brt. V zapadnem Sredozemlju so druge podmornice potopile neko prevožno ladjo s 7000 brt in torpedirale dve drugi ladji, med temi neko veliko potniško ladjo z dvema dimnikoma.

V zalivu pri Bougie so odred nemških in italijanskih bojnih letal v podnevi in po-

Svarilo pred prenatrženim zadovoljstvom

Odrpito pismo Daily Heralda Churchilla

Bern, 17. novembra. V odprtem pismu Daily Heralda Churchilla se glasi: »Upamo, da ste britanski narod in zavezniške nujno svarili pred tem, da bi zavladalo prenatrženje zadovoljstvo. Britanci morajo danes bistreje kakor kdaj koli doumeti, da so v tej vojni udeleženci in ne gledalci, ki gledajo zmagozlasve izbranih gladiatorjev. Zato zahtevamo od Vas, gospod Churchill, da se ne pečate več z zmagami, ampak z neizmerno velikimi nalogami, ki nas čakajo. Sicer se lahko ozremo v preteklost, vendar smo prisiljeni gledati v bodočnost. Nadalje upamo, da se boste v svojih bodočih govorih počeli ne le s vojaškimi pridobitvami, ampak tudi s civilnimi. Kajti le v pre mnogih državah sumijo, da gre Anglija s polnim srcem za imperialističnimi cilji. Te vrstice so jasne dovolj in hkrati pravilno osvetljujejo posebno »moč« Churchilla kot čakača.

Če otroci delajo skrbi

Pomoč pri vzgojnih težavah - Naloge za Nationalsozialistische Volkswohlfahrt (NSV) Jugendhilfe

Jugendhilfe NSV skrbi za vzgojo mladostnikov, ki so ogroženi ali pa jim iz katerih koli vzrokov preti nevarnost. Kdor se je že kdaj pečal z doraščajočimi otroci, ali kdor ima sam lastne otroke, ve, da prebijejo tudi najbolj izmed njih včasih vzgojne krize in da lahko nesoglasja v družini, ali slabi vplivi okolja vplivajo kvarno na značaj otroka. Mnogokrat se dogodi, da starši z ozirom na ta dejstva obupajo nad vzgojo svojega otroka. Če popuste vajeti ali pa že s početka niso imeli zadosti ugleda, se zamarnenje ne da nič več zaježiti in je golo naključje, če dotični otrok ne zaide na slaba pota. Zato je NSV ustanovila povsod svojo Jugendhilfe (mladinsko pomoč), ki hoče povsod, kjer koli gre za dobrobit mladine, pomagati in odvrniti; ta mladinska pomoč deluje v tesni zvezi z dotičnimi državnimi uradi. Zavzame se z v vseh Orts-

gruppach postavljenimi glavnimi in častnimi pomočniki za mladinsko skrbstvo, to je skrbi za otroke do 14. leta, kateri so popolnoma ali deloma v tuji oskrbi. Take otroke varuje pred izkoriščanjem po slabih redih in skrbi stalno za dobra rejeništva, da lahko vse svoje varovance spravi v dobro oskrbo. Po možnosti deluje vedno v sporazumu s starši ali njihovimi namestniki, dokler ti niso pokazali, da niso zmožni vzgojevati otroka, ali celo slabo vplivajo nanj. Njene vzgojne posvetovalnice podpirajo starše in posredujejo, kar je pri mladostnikih v njihovi razvojni dobi zelo pogosto potrebno, kot nekako neprizadeto mesto med starši in otroci. Tudi posvojitev je važno polje mladinske pomoči NSV, kjer na eni strani sprejema prijave onih otrok, katere naj bi se posvojilo, na drugi strani pa sprejema prijave rojakov, kateri bi radi posvo-

jili otroka in zadevno razpravlja s pristojnimi uradi. Končno posega mladinska pomoč tudi v mladinsko sodstvo in v oskrbo mladostnikov, ki so bili kaznovani, vedno z namenom, da doraščajočim otrokom pomaga, dokler je še upanje, da jih je možno napraviti za koristne in vredne člane narodne skupnosti.

Mladinska pomoč NSV ustanavlja tudi mladinske domove, v katerih skrbi popolnoma za ogrožene mladostnike, najmanj pa tako dolgo, dokler ni prekoračena razvojna kriza, odnosno dokler se niso razmere v domači hiši zboljšale, ali pa se ni dobilo primerno rejeništvo. V teh domovih se polaga veliko važnost na disciplino, telesno okrepitev, na učne uspehe, politično šolanje, izobrazbo ročnosti in glasbe. Marsikateri domovi imajo vajeniške delavnice, n. pr. za krojaštvo, za čevljarstvo, v katerih

se gojenci že lahko pripravljajo za bodoči poklic. Uspehi so skoro povsod izvrstni; že po kratkem času so mladeniči in deklice v mladinskih domovih NSV podjetna, tovariško povezana skupnost, ki napravi vzgojiteljem in seveda tudi staršem največje veselje. Red, čistoča in dobra oskrba prispevajo po svoje, kar pogosto zanemarjene otroke hitro spreobrne k dobremu. Tukaj predložene slike iz karnitnerskih mladinskih domov lahko najboljše in razločno pokažejo, kako zelo dobro se počutijo mladeniči in dekleta v skrbi NSV.

Naše slike kažejo del dnevnega življenja v mladinskih domovih Treffen (Kreis Villach) in Harbach (Kreis Klagenfurt). Desno spodaj: poslopje mladinskega doma v Harbachu.

Dr. Trude Polley.

Algerija - Tunezija - Maroko

Francoska Severna Afrika - Najstarejša francoska kolonija na afriških tleh

Francoska severnoafriška kolonialna posest, t. j. Alžir, Tunis in Maroko, proti katerim je naperjen danes brutalni napad Zedinjenih držav in Anglije, ni enotna upravna pokrajina in je tudi zelo različna iz državnopravnega vidika. Najstarejša francoska kolonija na afriških tleh je Alžir. Zavzetje tega ozemlja se je začelo že 1830. leta pod kraljem Louisom Philippom. 17 let je trajalo, dokler se ni Franciji po ogorčenih bojih posrečilo dokončno premagati alžirskega junaka za svobodo Abdel Kadra in utrditi svojega gospodarstva do mej Sahare. Da bi bil Alžir ožje povezan z matično deželo, je bil podrejen naravnost notranjemu ministrstvu. Na čelu uprave stoji generalni guverner, kateremu so dodeljeni prefekti. Južni Alžir, ki se razteza preko puščave, stoji pod vojaško upravo. Ustava kolonije sega nazaj v leto 1852. Z njo je bilo urejeno, da se parlament bavi samo s trgovsko pravnimi vprašanji, dočim si senat pridržuje vsa politična in vojaška vprašanja, ki naj bi bila urejena s cesarskim dekretom (za časa Napoleona III.). Ta določba je prešla kasneje na predsednika republike, čigar oblastne pravice v Alžirju so bile zelo razširjene.

Potem ko se je francoska kolonialna posest vedno bolj širila preko sveta, je bilo 1894 pod Delcasséom ustanovljena v Pari-

zu kolonialno ministrstvo, pod katerega pa nista spadala niti Maroko, niti Tunis, ki sta bila podrejena izrecno upravi zunanjega ministrstva na Quai d'Orsayu. S tem so hoteli poudariti njihov značaj kot protektoratov. Zasedba Tunisa po Francozih v letih 1880. do 1881. je dvignila zelo veliko prahu. V Tunisu vlada bej z naslovom »Visokost«, ki pa je samo dekorativna figura, oblast je popolnoma v rokah francoskega rezidenta in njegovega uradniškega štaba.

Tunis je imel pri zadnjem ljudskem štetju 1931. leta 2.410.692 prebivalcev, od teh je bilo 2.159.515 mohamedancev, 56.242 židov in 159.293 Evropejcev, t. j. 91.427 Francozov, 91.178 Italijanov in 8643 Maltezov, angleških podanikov. Italijani ugovarjajo tej statistiki ter opozarjajo, da je bilo po »Statistique Generale de la Tunisie« 1881, ob času zasedbe po Francozih, tam 11.206 Italijanov, 700 Maltezov in 708 Francozov.

Za časa vladanja ljudske fronte v Franciji je bil Tunis nevarno torišče nemirov, kjer so se na eni strani s pomočjo židov vgnezdili komunisti, na drugi strani se je pa začela pod vodstvom Destourja in Neo-Destourja gibanje »Proč od Francije«. Mnogokrat je prišlo tam do prelivanja krvi, preden se je Francozom posrečilo, da so utrdili svojo avtoriteto.

Zasedba Maroka se je izvršila kasneje šele od 30. marca 1912 dalje. Šele od tega časa si prisvaja Francija pravico, da velja kot zaščitna sila za največji del šerifove države v obsegu 450.000 km² s 5½ milijoni prebivalcev. Francosko oblast je ustanovil maršal Lyautey, kateri je marca 1922 vkorakal v Fez in prisilil sultana, da se je podvrgel. Francoska maroška politika je evropske vlade večkrat zelo razburila in privedla svet na rob vojne. Zadostuje, če spomnimo na izkrcanja cesarja Wilhelma v Tangerju leta 1905. in na njegov nagovor, v katerem je imenoval sultana kot neomejenega suverena ali na naskok »panterja« na Agadir. Delcassé je bil strmoglavljen in v konferencah v Algecirasu so le s težavo skrpali mir. Toda tudi Španija je stopila na dan in zahtevala od Francije svoje. Zahtevala je svoj delež, nakar je bil Maroko razdeljen v francoski in španski protektoratni pas. Španija je dobila rifska ozemlja Tetuana, Ceuta in Melilo ter Larache na atlantski obali. Med vojno je Španija tudi tedaj mednarodno cono Tangerja priključila svoji posesti.

Ravnokot kot v Tunisu, vlada v Maroku sultan Muhamed. Toda francoski vrhovni poveljnik in francoski rezident general Nogués vlada dejansko s svojim štabom. Tudi položaj sultana je drug, kot oni tuni-

škega beja. V zadevah domačinov je najvišja avtoriteta in ima svojo lastno častno gardo. Francozi se na vse načine trudijo, da žive z njim v sporazumu. On je več kot samo šahovska figura v rokah Francozov. Maroško vojaštvo, ki je v prvi svetovni vojni stalo na strani Francozov, se ponaša na pram Franciji lojalno.

Ministrski svet v Vichju

Uradna objava — Giraud je prelomil besede

Vichy, 17. novembra. V četrtek, ob 18. uri, se je sestel francoski ministrski svet pod predsedstvom maršala Pétaina h krati seji. Predsednik vlade Laval je podal kratek pregled o dogodkih v Severni Afriki.

Državni predsednik in predsednik vlade sta ugotovila, da je general Giraud s prevzemom poveljstva gaullističnih čet prelomil svojo častniško čast. Zaradi tega ga ne smejo ubogati niti čete, niti uradniki, niti prebivalstvo v kakršnikoli obliki. Maršal Pétain je uradno prevzel poveljstvo nad francoskimi četami in se sme vpoštevati samo njegovo povelje.

Francoski ministrski svet je razglasil sledeče:

Zoper zasedbo francoskih kolonij je maršal takoj protestiral. Ljudje, ki so verovali, da so Amerikanci naši prijatelji, so sedaj bridko razočarani. Nemške čete, francoske kolonialne čete in slabotne notranje francoske čete so sedaj edine, ki imajo pravico do vojaške akcije.

Achsen-Truppen in Tunesien gelandet

Die stolzen Erfolge im westlichen Mittelmeer — Eingeschlossene Feindgruppen im Kaukasus vernichtet

Aus dem Führerhauptquartier, 16. November. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Deutsche Truppen vernichteten im Kaukasus zwei eingeschlossene feindliche Kräftegruppen und wiesen an anderen Abschnitten Angriffe der Sowjets unter hohen blutigen Verlusten für den Feind zurück. Kampfflugzeuge warfen ein Frachtschiff im Kaspischen Meer in Brand und beschädigten zwei Transporter.

In Stalingrad wurden durch Stoßtruppunternehmen weitere Häuserblocks genommen und feindliche Gegenstände abgewiesen.

Am Wolchow brach ein feindlicher Angriff im eigenen Abwehrfeuer zusammen.

Die Ausweichbewegungen in der Cyrenaika verlaufen planmäßig. Deutsche und italienische Kampf- und Zerstörerverbände griffen feindliche Kolonnen mit guter Wirkung an. In Luftkämpfen mit überlegenen feindlichen Fliegerverbänden wurden drei feindliche Flugzeuge abgeschossen.

Deutsche und italienische Truppen sind im vollen Einverständnis mit den französischen zivilen und militärischen Behörden in Tunesien gelandet.

An der Küste Algeriens wurden Hafen und Flugplatz Bone bombardiert. Ein deutsches Unterseeboot torpedierte vor der marokkanischen Atlantikküste ein Fahrgastschiff von 6000 Brt.

In der Nacht zum 15. November fand vor der niederländischen Küste ein Seegefecht zwischen Vorpostenbooten und feindlichen Schnellbooten statt. Der Feind zog sich nach kurzem Gefecht zurück.

Wie bereits durch Sondermeldung bekanntgegeben, wurden im gemeinsamen Kampf der italienischen und deutschen Luftwaffen und der italienischen und deutschen Marine in der Bekämpfung des feindlichen Geleitzuges gegen die nordafrikanische Küste im westlichen Mittelmeer folgende Erfolge erzielt:

Vernichtet oder beschädigt wurden insgesamt 89 Einheiten, und zwar: 14 Handels- und größere Transportschiffe mit insgesamt 102.000 Brt versenkt, ein großer Tanker (etwa 10.000 Brt) wurde torpediert und in sinkenden Zustand zurückgelassen, sieben Handels- und größere Transportschiffe mit insgesamt 71.000 Brt wurden so schwer beschädigt, daß mit ihrem Verlust mit Sicherheit gerechnet werden kann.

Somit wurde eine Gesamtsumme von 183.000 Brt wertvollsten feindlichen Fracht-

Tanker- und Transportraumes vernichtet. Hiervon sind bereits acht Schiffe mit 76.600 Brt in der Sondermeldung vom 14. November bekanntgegeben.

Weitere 35 Handels- und Transportschiffe mit insgesamt 234.000 Brt wurden beschädigt, teilweise so schwer, daß mit ihrem längeren Ausfall für Transportzwecke zu rechnen ist.

Außerdem wurden ein Schlachtschiff beschädigt, drei Träger beschädigt, davon einer so schwer, daß mit seinem längeren Ausfall zu rechnen ist, drei Kreuzer versenkt, 14 Kreuzer und große Zerstörer beschädigt, vier Zerstörer und Bewacher versenkt, sieben Zerstörer und Bewacher beschädigt.

„Italien wird eisern durchhalten“

Mailand, 17. November. Zum Überfall auf Französisch-Afrika schreibt Italiens führende politische Wochenzeitschrift „Relazioni Internazionali“, das

italienische Volk sei sich bewußt gewesen, daß die Angelsachsen sich mit dem Versuch der Schaffung einer Zweiten Front eines Tages in das mittelländische Abenteuer stürzen würden. Der Angriff auf Mers el Kebir, der Angriff gegen Dakar und die Besetzung von Madagaskar bildeten einen Teil dieses Planes. Der Aggressionsplan auf Frankreichs Mittelmeersystem war seit Monaten ausgearbeitet worden.

Die Luftangriffe auf Italien sollten diesen Plan vervollständigen. Man wollte Italien treffen und, wenn möglich, aus dem derzeitigen Konflikt ausschalten. Italien sollte zum Schlachtfeld werden, um Deutschland zu schlagen. „Die Entschlossenheit des italienischen Volkes ist, da sei ohne Umschweife gesagt, die gleiche, die in bestimmenden Augenblicken seiner Geschichte den Lauf der Ereignisse wendete. Das italienische Volk hält eisern durch und wird noch eiserner durchhalten, falls die Feindseligkeiten die härtesten und blutigsten Opfer kosten sollten.“

Muselmanen gegen Engländer

Der indische Freiheitskampf — Indien als angelsächsischer Zankapfel

te, Sofia, 17. November. Die muselmanischen Muftis in Syrien und Libanon haben den englischen und gaullistischen Behörden eine empfindliche Abfuhr erteilt. Die Behörden hatten sie aufgefordert, eine Erklärung abzugeben, in der sie den demokratischen Mächten ihre Sympathie aussprechen sollten. Alle Muftis beider Länder haben diese Erklärung abgelehnt und gleichzeitig den englandfreundlichen Agenten, die in den Moscheen laute Gebete für den Sieg Englands verrichten wollten, den weiteren Zutritt in die Moscheen untersagt. In der Omar-Moschee zu Beirut ist es zu einem Zwischenfall gekommen, als zwei Gläubige unter allgemeiner Ruhe und mit erhobener Stimme Gottes Segen auf Rommel herabfließen. Beide Araber wurden nach dem Verlassen der Moschee verhaftet.

Der indische Freiheitskampf geht inzwischen mit größter Stärke weiter. In mehreren Bezirken der Provinz Bombay, Bihar und der Vereinigten Provinzen wurden, wie der allindische Rundfunk berichtet, von den Briten erneut Kollektivstrafen von insgesamt 147.000 Rupien auferlegt. Während der letzten zwei Tage wurden Einrichtungen und Akten von acht öffentlichen Gebäuden Ahmedabads durch Brandstiftung vernichtet. Die Polizei nahm vier indische Studenten fest. In Peshawar versuchten fünf Rotheimden, das städtische Postamt anzuzünden. Zwei Verwaltungsstellen im Andhra-Bezirk wurden aufgelöst, da sich deren Beamte an den Kongressunruhen beteiligt hatten.

Der zur Zeit in New York weilende Produktionsminister Oliver Littellton erklärte, über die Frage der Lösung des indischen Problems sei es zwischen den USA und Großbritannien zu Divergenzen gekommen, die so weit gehen könnten,

daß sie sich auf die Kriegführung auswirken. Littellton brachte zum Ausdruck, daß Indien eine englische Angelegenheit sei und keine amerikanische.

10.000 Inder vor dem Gouverneurspalast

Große Freiheitskundgebung in Kalkutta

Bangkok, 17. November. In Kalkutta fand eine indische Freiheitskundgebung statt, an der über 10.000 Personen teilnahmen. Die Menge begann sich vor dem Gouverneurspalast, der von einem Infanterieregiment und zahlreichen Polizeieinheiten bewacht war, zu sammeln. Eine Abordnung von zwölf Indern verlangte, vom Gouverneur empfangen zu werden, um die Aufhebung der Geldstrafen zu bewirken, mit denen etwa 30 Ortschaften in Bengalen belegt worden waren. Da der Menge gesagt wurde, der Gouverneur sei nicht anwesend, kam es zu Unruhen unter der Volksmasse. Ein Teil wurde verwundet, andere verhaftet.

Zwei englische Schulen in Ahmedabad wurden in Brand gesteckt und vier Studenten verhaftet. Eine Abteilung „Scharlachbunde“ griff das Postamt in Peshawar an und steckte es in Brand. In einem Café in Karachi explodierte eine Bombe, wodurch drei Personen verletzt und das Lokal schwer beschädigt wurde.

Unglücksfall beim Flakschießen

Bangkok, 17. November. Radio Delhi meldet, daß bei Übungen mit Flakgeschützen im Staate Myore in einem Minenfeld bei einem Flugplatz ein großes Feuer entstand. Es kamen hierbei 18 Offiziere ums Leben, während 12 Offiziere und zwei Zivilisten verletzt wurden.

Das Westbecken des Mittelmeeres

Zwischen der Straße von Gibraltar und der Straße von Sizilien und in die Buchungen des Tyrrhenischen Meeres hinein erstreckt sich das Westbecken des Mittelmeeres entlang den ausgedehnten Westküsten Italiens, seinen Inseln, der südfranzösischen Landflanke, dem spanischen Ostraum und den ihm vorgelagerten Balearen und dem breiten nordafrikanischen Küstensaum folgend, der die Kolonialgebiete Spanisch-Marokko und Französisch-Marokko, Algerien und Tunesien beherbergt. Jener Abschnitt des Mittelmeeres, der, ausgelöst durch den anglo-amerikanischen Raubüberfall auf nordafrikanisches französisches Kolonialgebiet und die Schutzmaßnahmen der Achsenstreitkräfte am südfranzösischen Landabschnitt, militärisch in den Blickpunkt des Weltinteresses gerückt ist. Von dem insgesamt 3860 km langen und bis 1800 km breiten Mittelmeer nimmt das westliche Becken die kleinere Hälfte von 1600 km ein. Seine mittlere Breite erreicht zwischen den französischen Territorien des Mutterlandes und des nordafrikanischen Besitzes eine Ausdehnung von etwa 800 km. Während der Westen dem Atlantik durch die schmale Fährte der 14 km breiten Straße von Gibraltar geöffnet ist, finden die Ostgewässer dieses Mittelmeeresabschnittes über die 144 km breite Straße von Sizilien den Anschluß in die mittelländischen Teilgewässer der Kleinen und Großen Syrte, wo sich die tripolitanische Küste Libyens erstreckt.

Nordwestlich der großen italienischen Insel Sizilien, der Scheide zwischen dem West- und Ostbecken, finden wir die italienische Inselbasis Sardinien im Zentrum des westlichen Meeresraumes. Ihr unmittelbar vorgelagert nordwärts Französisch-Korsika. Den Übergang zur italienischen und französischen Küste bildet die Ligurische Meer. Entlang dem Golf du Lion wächst über das Delta der Rhone die Küste zum Pyrenäensaum des Spanischen Reiches, aus dem der Ebro in das Meer mündet. In diesem Sektor liegen auch die spanischen Inseln Menorca, Mallorca, Ibiza und Pitiusen. Bei Menorca mißt das westliche Mittelmeer eine Tiefe von über 3000 m. Im Tyrrhenischen Meer mißt es gar bis zu 3731 m.

Der Blick auf die Karte erhellt welche räumlichen Beziehungen zwischen Frankreich und seinen nordafrikanischen Besitzungen gegeben sind und in welchem Maße Italien Raumanteil an diesem Meeresabschnitt hat. Einen feindlichen Eingriff in diesen Lebensraum muß es mit allen ihm zur Verfügung stehenden Mitteln abwehren. Zusammen mit der deutschen Wehrmacht hat es vor dem beabsichtigten amerikanischen Überfall auf die nördliche Mittelmeerküste den französischen Nordsektor des westlichen Mittelmeeres in militärischen Schutz genommen. Die Seexzonen vor Französisch-Nordafrika sind zu erfolgreichen Angriffszentren der deutsch-italienischen Luftwaffe gegen die britisch-amerikanischen Transportbewegungen geworden.

Zu früh

Es ist erstaunlich, in welchem Maße manche Menschen auch im Denken Gewohnheitsstiere sind. Sie bewegen sich immer in demselben Kreise, als ob sie in einer Gummizelle säßen, deren Wände sie mit vertrauten Vorstellungen, konventionellen Schlagworten und Fiktionen beplastert haben. Laufen die Dinge draußen etwas anders, als es ihr enges Panorama will, knurren sie verdrießlich „ach, das wird nicht lange so weitergehen“. Bemerkten sie aber im Wechsel der Situationen eine Änderung, die sie nur entfernt an eines, ihrer zählebigen Erinnerungsbilder, das inzwischen zum Wunschbild geworden ist, gemahnt, so bohren sie mit Hartnäckigkeit eines Betrunknen darin herum und schreiben triumphierend: „Was habe ich gesagt, so muß es kommen“. Für diese armen, müßigen Zuschauer des größten Völkerrings aller Zeiten ist der Kitzel, vielleicht einmal fast beinahe recht zu haben, die köstliche Entschädigung für die Pein, durch die Ereignisse neunundneunzigmal bis zur Lächerlichkeit desavouiert worden zu sein. Auf diese skurrilen Sonderlinge ist die britische Propaganda berechnet, die eine Welle von Optimismus ausgießt, ungeachtet der schlechten Erfahrungen anlässlich jener großen Schlacht um Tobruk, die vor El Alamein endete und deren Ausgang Churchill einen Tadel vor dem Unterhaus für sein vorläufiges Glückwunschtelegramm und dem Sprecher der 8. Armee in Kairo ein Verfahren wegen leichtfertiger Irreführung der Öffentlichkeit eintrug. Wavell, Christie und Auchinleck sind in andere Wästen geschickt worden, weil sie die Gesetze des Kampfes in der afrikanischen Wüste falsch beurteilt haben. Montgomery besitzt trotzdem die Kühnheit, die Götter herauszufordern, indem er verkündet, er habe die gegnerische Panzerarmee und damit den Endsieg bereits in der Tasche. Gerade die Gewohnheitsgehörne sollte die Ähnlichkeit der Situationen nachdenklich machen. Es ist alles schon einmal dagewesen, nur ist immer alles anders gekommen. Die Entfesselung eines Sturmes von Begeisterung und Zuversicht zu Beginn eines düsteren Winters kam zweifellos gelegen, um die gedrückte Stimmung des britischen Volkes zu heben, zu zeigen, daß die Kette der Niederlagen nicht umsonst war, daß sich die Vorbereitungen vieler Monate doch lohnen und daß es nicht nötig ist, wegen der Nichterreichung der zweiten Front ein schlechtes Gewissen zu haben. Aber in diesem Rausch geht die nüchterne Erkenntnis unter, daß alle Nachteile der Erschöpfung und der verlängerten Nachschublinie, die man Rommel nach seinem stürmischen Vordringen über Tobruk hinaus zuschob, nun für die schwer mitgenommenen, ihrer Panzerüberlegenheit beraubten Engländer in erhöhtem Maße zutreffen. Die schwersten Kämpfe stehen ihnen noch bevor.

„Jugendkonferenz“ in London

Malsky und Eleanor als Rattenfänger

Berlin, 17. November. Plutokratie und Bolschewismus haben es für notwendig gefunden, der Welt einen neuen Beweis für ihre innige Verbrüderung zu liefern. Das geschieht auf der sogenannten internationalen Jugendkonferenz, die man in London aufgezogen hat. Offenbar hat der Erfolg des europäischen Jugendkongresses in Wien die Todfeinde der jungen Völker nicht schlafen lassen, so daß sie auch diese Veranstaltung wie so viele unserer Einrichtung nachzumachen suchten. Statt einer Kople ist wieder einmal eine Karikatur zustande gekommen.

In Wien sprachen Frontkämpfer zur Jugend, die ihr Blut für die Ideale, die sie verkündeten, vergossen haben. In London traten der Sowjetjude Malsky und Eleanor Roosevelt die Frau des USA-Präsidenten, auf und versuchten ihre Zuhörer mit den alten Rattenfängermetaphern für die Ziele zu ködern, deren Vertreter sie sind, also für Bolschewismus und Plutokratie.

Es gehört schon die Schamlosigkeit dieser einander wahrlich würdigen Bettgenossen dazu, um eine solche Veranstaltung als Jugendkonferenz zu bezeichnen. Was die Jugend unter ihrem Regime zu erwarten hat, lehren die sozialen Verhältnisse in der UdSSR und im Reich Roosevelt. Kein Wunder, daß für diese „Idealen“ niemand kämpfen will, so daß Eleanor Roosevelt den USA-Studenten ins Gewissen redete, sie müßten sich auf noch größere Opfer vorbereiten, während Malsky sogar erklärte, die „Alliierten“ würden guttun, ihre Hoffnungen auf einen leichten Sieg zu begraben. Im übrigen stellte er den englischen Plutokratensohnen die Sowjetjugend als Beispiel hin, so daß auch diese „Jugendkonferenz“ ein Beispiel dafür ist wie ungeniert die Agenten Stalins in London ihre Agitation treiben können. Die Jugend Europas braucht sich nur dieses ebenso lächerliche wie widerliche Theater anzusehen, um zu wissen, wie notwendig ihr Kampf um wahre Freiheit und eine Zukunft ist.

Zusammenstöße in Nordirland

rd, Stockholm, 17. November. Englands Willkürherrschaft in Nordirland hat in den letzten Wochen zu zahlreichen Zusammenstößen geführt. Um der Lage Herr zu werden ließen die britischen Behörden wahllos Verhaftungen vornehmen. Die Gefängnisse in Belfast reichen für die Unterbringung der festgenommenen Mitglieder der IRA schon nicht mehr aus. Eine amerikanische Meldung aus Belfast besagt die nordirische Regierung habe beschlossen, das Gefängnis in Londonderry wieder zu öffnen. Die Zahl der in jüngster Zeit ohne jede gerichtliche Untersuchung und ohne Urteil willkürlich hinter Schloß und Riegel gebrachten Personen in Nordirland beträgt der amerikanischen Darstellung zufolge über 500. Die Hälfte von ihnen sei an einem Wochenende in aller Heimlichkeit nach Londonderry übergeführt worden. Die Gefangenen, zum größten Teil Jugendliche, seien paarweise zusammengekettet im Morgengrauen in Lastkraftwagen verladen und während der 100 Kilometer langen Fahrt von Polizeitruppen begleitet worden, die mit Maschinengewehren ausgerüstet waren.

Die deutsche Wehrmacht, die auf eine schier unendliche Reihe großartiger Siege zurückblickt, verschmüht es, von siegreichen und glorreichen Rückzügen zu sprechen. Sie überläßt dies den angelsächsischen Generalen, wenn auch gerade Feldmarschall Rommel jener Heerführer ist, dessen Rückzug die sichere Einleitung einer verheerenden britischen Niederlage bedeutet haben. Er wird sich auch diesmal den Platz aussuchen, den er für die weiteren Operationen für richtig hält. Dies weiß das deutsche Volk und die Briten werden es zur geeigneten Zeit empfinden.

„Kрма za topove“ iz Gorenjske?

Ta vojna, ki se je začela s krajevnim obračunavanjem med Nemčijo in bivšo Poljsko, se je v svojih dimenzijah v taki meri razširila, kakor tega v začetku boja pač nihče ni slutil. Z razširitvijo so pa tudi cilji postali večji. Kdor je pazljivo čital Führerjeve govore, ta vidi resnično, da se ta vojna ni le razširila od nemške vojne do evropske, ampak, da so se z njenim naraščanjem znašli tudi narodi celine v sodelovanju, ker so spoznali, da zasleduje britansko-amerikansko bojevnisko pobratimstvo ne le razkosanje Nemčije, ampak kot cilj uničenje vse Evrope. V nasprotnem primeru bi se morda Nemčija kot najmočnejša in na znotraj najbolj utrjena država celo najuspešnejše in morda edina lahko ustavljala boljševizmu, ki ga je že enkrat premagala v notranjosti. Toda ostalo Evropo bi zadel krut kaos.

Nemčija je vodila sama vojne pohode na Poljsko, Norveško, na Zpad, v Srbijo in Grčijo. Od vojnega pohoda proti Franciji sem mu je kot zaveznik stobil ob stran Italije, ki se je že pred začetkom vojne odločila za sodelovanje, zavečajoč se svoje odgovornosti za bodočnost kontinenta. Veliko krvi je teklo od septembra 1939. naprej. Desettisoči hrabrih nemških vojakov počivajo na vseh bojiščih te vojne. Padli so za Nemčijo in za Evropo. Dali so življenje za nemško ženo v domovini in za njene otroke. Pa tudi za bodočnost Francozov in Špancev, Bolgarov in Rumunov, žen, mož in otrok iz Gorenjskega. Nepregledne daljine sovjetske unije so pile nemško kri, da bo Evropa lahko živela.

Cilj: Zedinjena Evropa

Zopet je bilo treba vojne, da je spravila evropske narode za korak naprej na poti do njihovega zedinjenja. Pomirjenje kontinenta, ki ga je Führer tako pogosto želel v svojih govorih v letih miru in za katere se je vedno znova postavil z dejanjem, se je doseglo le v hrushu bitke nove, trde vojne. Lahko bi napravili primer z zgodovino Nemčije, ki je tudi šele po stoletja trajajočih notranjih bojih postala zedinjena država. Sile, ki so ovirale to zedinjenje, pa so bile ravno iste, ki tudi še danes vlagajo svojo veto proti zedinjenju evropskih narodov. Pod plaščem »uravnovesenja sil« se je Anglija bojevala proti vsakokrat najmočnejši stranki na kontinentu, zdaj proti Prusiji, zdaj proti Avstriji, zdaj proti Franciji, da bi zavlačevala odločitev, kdo naj prevzame vodstvo. Na isti način je poskušala preprečiti zedinjenje nemških plemen. Kar je Bismarck končno leta 1871. vendar le začel z ustavitvijo nemške države, to je Führer dovršil s postavitvijo Velikonemškega Reicha. Zedinjeni največji narod v Evropi predstavlja danes hkrati najmočnejšo vojaško silo. Vodi jo mož, ki ima zgodovinsko poslanstvo, da da iz tisoč ran krvavečemu kontinentu končno mir, ki bo do-

puščal marljivemu človeku, da bo zgradil zdravo nacionalno gospodarstvo, trgoval in v okviru načrtnega skupnega dela dvignil notranjo blaginjo. Izredno zaslužni so oni na čelu svojih držav stoječi možje, ki so spoznali ta veliki cilj in se zanj zastavijo z vso silo svoje osebnosti. Okolnosti, da narodi razumejo hotenje svojih voditeljev države, in da jim brezpogojno sledijo z notranjim navdušenjem, je dokaz za to, da je čas dozorel tudi za rešitev tega vprašanja. Danes stoje Finci in Romuni, Ogrji in Slovaki, Hrvati in Španci, Francozi in pripadniki mnogih drugih narodov ali kot prostovoljci v okviru nemške oborožene sile, ali kot samostojne edinice nekje na široki fronti Vzhoda. S svojim pogumom in s svojo hrabrostjo so pridobili svojih zastav neminljivo slavo. Kot enakopravni stoje poleg v vojni preskušanih nemških tovarišev.

Največje breme boja pa nosi še danes in bo nosil še v bodočnosti nemški vojak. Nemška vojska ima največje krvne žrtve. Na vseh žariščih te vojne nosi kot prva vojno bako. To stori zaradi svoje ideje, ki ji jo je Führer vžgal v srce. Z zanosom svojega navdušenja in fanatične volje do zmage je nemški vojnosi vojak zgled in tovariš svojim sodelavcem. Nemčija ne uveljavlja le svoje zahteve po vodstvu, ampak je tudi pripravljena, da si s svojimi lastnimi krvnimi žrtvami pribori pravico do vodstva.

Le malo je polkov in divizij, ki so jih drugi narodi poslali na vzhodno fronto. Vendar pa ti simbolično kažejo, da so doumeli znake naše dobe in njene zahteve, ter da so voljni sodelovati pri velikem cilju nove ureditve Evrope pod vodstvom Reicha in njegovega Führerja. Kdor bi se danes hotel izključiti iz te evropske skupnosti, ki je že postala resnica, dokaže s tem zavestno, da ga bodočnost Evrope ne zanima. Usoda evropske celine je pa končno vendar tudi hkrati usoda vsakega posameznega Evropejca.

Sebična politika Anglije glede Evrope

Spričo junaštva, ki ga dokazuje vedno znova nemški vojak dan za dnem in sedaj že leto za letom je naravnost smešno, če kdo trdi, da so poslani drugi narodi naprej kot »kрма za topove«. Gorenjec, vojak v prvi svetovni vojni, ki je sam nekoč stal zraven tega nemškega vojaka, ko nas je tudi bil napadel cel svet sovražnikov, mu da drugačen odgovor. Svojih odlikovanj za hrabrost ni dobil zato, ker se je moral boriti na mesto nemškega vojaka, ampak

zato, ker je ob njegovi strani in z njim skupaj prodiral v sovražne položaje ali se ob njegovi strani udeležil kakšnega uspešnega podjetja udarnih čet. Nemec previsoko ciska vojaško čast, da bi dopustil, da se kdo drugi bori zanj. Pač pa je že prisilovno, da pošiljajo Angleži druge po kostanj v ogenj; Francijo so imeli za »angleški meč na kontinentu« in stoletja so jo izrabljali, da se je za Anglijo vojskovala proti drugim evropskim narodom, dokler je niso v Londonu samem smatrali za tako močno, da se jim je zdelo, da je že čas, naščuvati sedaj narobe Avstrijo ali Prusijo ali Španijo na vojno proti Franciji. Angleška posestva so le deloma zavojevali Angleži. Vtem ko so se narodi na kontinentu po volji Angležev v krvavih vojnah medsebojno razmesarili, so si otočani priborili kolonijo za kolonijo, ne da bi jih kdo motil v tem njihovem početju. Naj navedemo še nadaljnji primer in kot kuriozum svetovne zgodovine, da je bil Gibraltar za Anglijo Španiji odvzet po polkih iz Hessena pod vodstvom hessenskega princa.

»Kрма za topove« za Anglijo in njene boljševiske zaveznike so pavsoni, ki še danes delajo tlako za Churchilla in Stalina. Tega se danes v Kremlju prav dobro zavedajo, da n. pr. banditi, ki so na Gorenjskem tvegali

svoje življenje za boljševisem, niti najmanj ne morejo spremeniti odločbe te vojne, vendar so hladnokrvno naščuvali te elemente in jih gnali v ogenj nemških obrambnih sil. Ti so v resnici »kрма za topove«, ker so se v službi sovražnikov Evrope zapisali stvari, ki ne le ne obeta nobenega uspeha, ampak ki bi, če bi v resnici zmagala, upropastila Evropo in s tem tudi njihovo domovino.

Poziv ljubljanskega škofa

Kdor se danes ojuje v vojni, stori to za sebe, za svojo rodbino in za svojo domovino. Miliijoni Evropejcev so se zapisali iztrebljenju boljševizma. Kakor je pred kratkim o priliki pogreba po banditih umorjenega bivšega bana dra. Marka Natlačena ljubljanski škof dr. Rožman pozival na boj zoper komunizem in njegove pomagače, dokler ne bodo popolnoma zatrti, tako so tudi danes najboljši ljudje pripravljeni ščititi evropsko kulturo in civilizacijo in evropske narode pred boljševiskim kaosom. Ta boj je za vsakega posameznega človeka njegova najbolj važna zadeva. Nihče ni »kрма za topove« za koga drugega. Je to boj, v katerem stoji nemški tovariš zraven italijanskega, španskega zraven hrvatskega, finski zraven romunskega. Iz tega tovarštva pa zrašča skupnost evropskih narodov.

Friedrich Horstmann

Od 1. januarja Landesernährungsamt Kärnten

Landesbauernschaft prevzame vodstvo prehranjevalnega gospodarstva Kärnten

V četrtek zvečer se je vršil prvi apel uslužbenstva Landesbauernschaft Kärnten. Hauptstabsleiter dr. Santner je dal nameščenstvu temeljne smernice za delo in je poudaril, da se je Landesbauernschaft Kärnten ustanovila iz načelnih razlogov. Kmečka samouprava Kärntna bo izvedena v najožjem sporazumu s strankinimi in državnimi uradi. Njeno težilo je znanj v občini. Dr. Santner je poročal, da se bo končno veljavno izvršila preureditev Landesernährungsamta s 1. januarjem 1943. S tem prevzame Landesbauernschaft Kärnten vodstvo celokupnega prehranjevalnega gospodarstva Reichsgau Kärnten. Dr. Santner je nadalje poudaril nujnost pomenstavljanja uprave, ki mora služiti strokovnim oddelkom Landesbauernschaft Kärnten je za Kärntner kmečko ljudstvo postala pojem in to dejstvo obvezuje vsakega nameščenca.

Govor Hauptstabsleiterja dr. Santnerja je izzvenel iz besedami Führerja, da mora vsak uradnik odločiti hitro, jasno in prosto vsakih birokratičnih ovir.

Landesbauernführer Reinhold Huber je zahteval od svojih sodelavcev odkrito obnašanje, kot se zahteva od vsakega nacionalsocialista in je primerjal delo v Landesbauernschaft s kmetijo, kjer vsi v skupnosti delajo za en cilj. Zmerom bo smatral zadevo za važnejšo kot pa osebo. Landesbauernführer je potem apeliral na zavest do dolžnosti in na tovarštvo v obratu. Medsebojno zaupanje, tako je rekel, je prvi pogoj za uspešno delo, čegar središče tvori vedno kmetija tam zunaj. Stremilo

se bo za to, da aparat ostane po možnosti čim manj, pač pa da vsak posameznik stori kolikor največ more.

258.000 RM je dala tretja darilna nedelja

111.000 RM več ko v prejšnjem letu

Tretja darilna nedelja, ki je bila izvršena 7. in 8. novembra, je v Gauu Kärntenu imela lep začasni izid RM 258.360.01. Napram prejšnjemu letu je zaznamovati povišanje za RM 111.892. V posameznih Kreislis se navajajo uspehi ustrezno vrstnemu redu sledeče:

	Kvota na osebo	RM	v Rpf.
St. Veit	36.212,70	64,98	
Villach	45.000,—	57,17	
Spittal	29.000,—	52,62	
Klagenfurt	58.500,—	52,55	
Wolfsberg	18.000,—	36,29	
Hermagor	6.272,69	33,89	
Völkermarkt	16.199,39	32,62	
Lienz	9.975,23	31,31	
Radmannsdorf	12.000,—	24,36	
Krainburg	15.600,—	20,62	
Stein	11.600,—	19,07	
	258.360,01	40,60	

PROIZVAJALKA BARAK

tvrdka Johann Lerhbaumer, Klagenfurt, Waidmannsdorferstr. 11., Tel. 1788, stalno nakupuje rezani les (deske, morale iz gostega in živornega lesa), vagonске količine, za gradnjo barak s posebno stopnjo nujnosti.

Koprnenje za dragulji

PRİPOVEDUJE JÖRG REHOFF

Tu je Jameson hipoma obstal: »Draga moja, tvoji zaključki so neznansko precizni in povrh imaš popolnoma prav. Ne ljubim te in vreščavih žensk posebno ne morem videti. Najboljše bo, da mi takoj daš tisto možnjo in greš domov. Jaz bom pa vendar šel v hotel spat.

Nekaj minut nato je milijonar poklical taksi, ki se je bil zakasniti, in se peljal nazaj v hotel Meurice. Mala Ivette je pa razkačena in lhteč stala sredi trga Vaugirard. Šele zdaj je doumela, zakaj ji je bil ta bogati Anglež že v prvem dejanju revije poslal cvetice na oder in zakaj je bil po predstavi tako čezmerno prisrčen do nje, ko je odhajala pri izhodu odra Moulin rouge.

Mister Oliver Jameson pa je bil popolnoma prepričan, da je mogel v vsem Parizu poštovati le enega človeka kot žičarja tega nočnega napada. Slutil ga je že popoldne in potrebno ukrenil.

*

»Čudovito lepo ste se opremili, ljubi moj sir Charles«. V glasu Oliverja Jamesona je tokrat živel v nasprotju z večino njegovih izjav zvenelo odkrito navdušenje. »Seveda se Nizozemci, ki so strogi glede morale, najbrže ne bi veselili nobenih lepih dekliških kipov, ki niso tako, da se sprejejo pristavili.

Sir Charles Barrie, član spodnje zbornice za Southampton, ravnatelj in član nadzorstvenega odbora pri osemdesetih družbah in

s tem vladar kapitala 360 milijonov funtov šterlingov, se je nesramno smehljajal:

»Glavno je, da se meni dopade. Sicer sem pa poskrbel za to, da ne zve z moralo stroga policija o tem mojem tajnem kontoarju niti v Londonu niti tukaj v Amsterdamu.

Oba moža sta udobno sedela v dveh močnejših naslanjačih iz temne losovine, v kamnu je plapolal mal ogenj. Z deskami iz mahagonija obiti prostor je bil prazen, stale so v njem le težka oklopna omara najnovejše konstrukcije in — v naravni velikosti cela vrsta plastičnih ženskih aktov, ki so se liki vojaki vrstili ob steni. Rafinirano napravljena razsvetljava je prelivala otenjave bleščečih bronastih kipov v vseh niansah. Nad vsem se je dvigal fini aromatični vonj dolgih uvoženih cigar, katere sta užitalo in polagoma kadila.

Oliver Jameson je še vedno kakor duševno odsoten strmel v eno izmed golih bronastih lepotic, ki je bila njegovemu naslanjaču najbližja. Takšen je torej bil tajni zasebni kontoar čednostnega in bogatega sira Charlesa Barrie, ki so ga v njegovi domači cerkveni občini s prižnice oznanjali kot svetel zgled pravega gentlemana in čigar več ali manj duhovite opazke v debatah spodnje zbornice si lahko dobesedno čital v stolpcih »Timesa«.

Sir Charles Barrie je začel govoriti. Njegov glas je naenkrat zvenel čisto poslovno:

»Zakaj ste tako nenadoma prileteli iz Pariza v Amsterdam, ne vem, ampak dobro je, da ste me brzojavno povabili iz Londona semkaj, kajti zdi se mi, da sem jaz našel pravega kupca za vaš dragulj. Nizozemska princeza Julijana mi je že pred več ted-

ni dala nalog, naj se oziram za kakšnim kamnom s posebno facetno obrušenostjo.

»Princeza postaja vedno bolj ekstravagantna. Kaj porečejo prav za prav Nizozemci k temu?« je odvrnil Jameson.

Ne odobrava je sir Charles strmel v svojega gosta: »Prvič, Nizozemci ne vedo nič o potratnih muhah svoje princeze, in drugič bi se morali vi, dragi moj Oliver, veseliti, kajti sicer najina kupčija pač ne bi bila mogoča!«

Jameson si je poskušal dati videz, kakor da ga stvar dolgočasi. »Svojo željo hočem pač le zaradi tega prodati, ker se mi ta reč izza mojega bivanja v Parizu ne dopade več.

»Vi hočete reči, ker ima bankir Lazarus znatno terjatev napram vam, se je sir Charles prijazen smehljajal.

Jameson je stisnil ustnice: »No, zavoljo mene naj bo, če že itak veste za to.

»Sicer bo pa treba kamen še nekoliko prebrusiti, če naj bo ravno tisto, kar išče princeza,« je omenil sir Charles.

»To pomeni torej, da bom moral bogve kako dolgo čakati na svoj denar?« Jameson je razburjeno poskočil.

»Ampak niti najmanj, zakaj pa imate mene, svojega dobrega prijatelja Charlesa?« se je bankir pomirjevalno smehljajal.

»In kaj me bo to prijateljstvo stalo?« Jamesonov glas je bil zategnjen in ni bil čisto nič vesel.

»Hočem vam vse odkrito povedati. Dragulj morate itak na vsak način prodati, in ker razven mene ni nobenega interesenta ko Oppenheimerja z njegovim sindikatom za diamante — ki bi vam pa itak plačal le smešno ceno — se mi ni treba ničesar bati,

Ha, ha, ha,« se je sedaj udobno smejal bankir.

»Torej koliko bom sedaj zgubil pri tem?« je vprašal Jameson nestrpn.

»Ničesar ne boste zgubili. Napravili boste lahko kupčijo. Jaz vam plačam že sedaj na dragulj ceno — 35.000 funtov. Vi ga daste prebrusiti in sami plačate stroške. Potem ga prodam jaz naprej...«

»In koliko plača Vam princeza?«

»To je moja stvar, dragi moj Oliver.

V nenadni razjarjenosti se je Jameson glas popolnoma prevrgel: »In to imenujete vi odprto igro? Kdo pa mi v Amsterdamu lahko kamen hitro prebrusi?«

»Pomirite se, dragi moj. Tudi za to sem že poskrbel. Te stvari se bo lotila tvrdka Aschera.

»Kdaj ti banditi! Ti vam nemara tudi še plačajo mastno provizijo?«

»Saj jaz vendar nisem nobena dobrodelna naprava.«

»To se razume, je kokal bankir.

»Ne, to gotovo ne, baš nasprotno, se je naenkrat smehljajal Jameson. »Pred ljudmi, ki so tako spretni v poslih kot vi, imam vedno poseben respekt.«

Sir Charles Barrie je bil sicer v kupčijah najbolj prebrisan lisjak, a za hvalo je bil vedno dovzeten. Ljubeznivo je odvrnil: »Za to prijazno opazko vam dam čedno navodilo. Preden daste svoj kamen prebrusiti pri Ascherjevih, dajte si vse pogoje poveriti po notarju pri dru Finleyju. Saj ga poznate. On ni le najbogatejši pravni zastopnik v Londonu, ampak tudi najbolj molčeč. Če bodo Ascherjevi videli na pogodbi njegov podpis, vas ne bodo preveč odirali.«

(Dalje prihodnjic.)

Z volovsko vprego skozi kavkaške soleske

Nove pošiljke z avtomobili — Mimo izpiralnice zlata

44-PK. Neka stotinja Waffen-# je v sprednji črti za varstvo v gorah severnega Kavkaza. Nove pošiljke morajo dovesti. Cestne razmere ne dopuščajo prometa z motornimi vozili. Poslužimo se zato že prastarega in absolutno zanesljivega prometnega sredstva: volovske vprege. Pokrajina, ki jo je treba premagati, je nepregledna. Pot vodi skozi obilo gozdov, sredi med gorami, skozi soteske in preko nezavarovane ravnine, ki je lahko pregledna. Razkropljeni sovražnikovi oddelki se zadržujejo v okoliških gorah. Zato potujemo s primernim varstvom: devet mož s strojnimi, ročnimi granatami in drugim pehotnim orožjem tvori spremstvo.

Najprej korakamo v nižini ob reki navzgor, po položnih hribih mimo rodovitnih polj in vasi s sadovnjaki, nato pridemo med visokorasle hraste, divje hruške in jablane in gosto grmovje. Čeprav je že teden dni pripekalo sonce in je bilo lepo vreme, se vseeno nahajajo v senčnatih gozdovih mlakuže, v katerih se pogreznemo do kolena in skozi katere se mora preriti voz. Mnogokrat menimo, da bo voz utonil v blatu in da bodo ostali voli na mestu. Kajti naloženo je dobro: gorivo, municija, poštna vreča, kruh in vsa naša prtljaga. Toda živali zmagoje vse zapreke. Okoli poldneva gremo preko nekega travnika, ki je brez vsakega drevesa in ga razvetljuje sonce. Kmalu se zopet začno potiti voli in sopihajo. Ko zagledajo na koncu travnika mlakužo, zbeže v diru, se vržejo v mlakužo in si uteše svojo žejo.

Po večurnem korakanju se začne pot stalno vzpenjati. Ko izstopimo iz gozda, smo že veliko bližje gorskim hrbtom, katere smo prej od daleč gledali. Dolina je za nami, gore na obeh straneh reke se zožijo v sotesko. Pot pelje sredi pobočja. Levo se dvigajo strme pečine, ki so včasih zelo visoke, na mnogih krajih previsevajo, tako da s strahom gledamo preko sten. Desno spodaj šumi gorska reka, ki se mora preriti s šumenjem in divjimi slapovi med ozkimi stenami. Mnogokrat je reka stisnjena na par metrov, temno zelena voda se zdí, da je brez dna in pod varljivo in mirno površino kuha in dela vrtince šumeča voda. Pečine, ki jih je voda v tisoč letih predrila in izvotila, se pokažejo včasih rdečkaste, včasih vijolične, včasih rjavkaste. Strmo pobočje je poraslo s posameznimi borovci. Na neki gladki steni, ki pride celo do poti, vidimo napisanih mnogo imen turistov, ki so šli tod mimo.

Pokrajina je postala nevarna. Za vsakim zavojem, za vsako skalo, na poraščenem pobočju nasprotnega brega se lahko skriva sovražnik. Spreddaj stopa vodja našega spremstva z napeto puško v roki, vmes volovska vprega; na koncu so zopet strelci s strojnico. Kavkaški voznik se bojzljivo ozira naokrog. Daleč za nami se sliši strel.

Obstanemo in napeto poslušamo. Nič več se ne gane Morebiti je streljal le kak lovec na medveda ali divjega prašiča, živali, ki tu niso redke.

Na ugodnem mestu gremo preko visokega ozkega mostu na drugo stran soteske. Neposredno za tem gremo mimo izpiralnice zlata, v kateri pridobivajo zlato na star, primitiven način. Pred vojno je bilo tam zaposlenih 200 delavcev, ki so tam izprali kakih 30 kg zlata. V mnogih kavkaških rekah se nahaja zlato.

Proti večeru smo prehodili sotesko. V precejšnji višini pridemo iz gozda in se

nam odpre veličastna slika: v velikem krogu se razširi dolina. Na desni spodaj se vije v velikih in mnogih vijugah in v široki razriti strugi reka. Nasproti se vzdiguje lahna višina, na kateri stoje male hišice neke vasi z belimi stenami in strehami pokritimi s sivimi skodlami. Nad vsem tem se dviga, zaključujoč panoramo, venec gora, od katerih so nižje še poraščene; vrhovi se dvigajo drug za drugim, dokler se ne izoblikujejo v nenavadno oblikovane skalnate vrhove, ki že močno štrle v oblake. Pokriva jih bel sneg.

Dospeli smo na cilj. Stemnilo se je že, ko javimo stotniškemu vodji, da smo pripeljali nove pošiljke brez vsakih pripetljajev.

44-Kriegsber. Dr. Heribert Huber.

Iz vseh krajev sveta

Danski boksarski mojster v teški teži Nielsen se je tudi v drugem oziru izkazal kot težek mladič. Obsojen je bil na tri mesece ječe zaradi tatvine. Skupno s šestimi drugimi mladimi možmi ima na vesti celo vrsto roparskih pohodov, v katerih je obiskal zlasti zasebna stanovanja. Nielsen je bil predstavnik Danske pri številnih mednarodnih boksarskih tekmah.

V Niedersachsenu se nahaja gnezdo črne štorke, ki je, kakor se da dokazati, zadnja te vrste v Niedersachsenu. Da radovedneži ne prepode za vedno tega redkega in ponosnega ptice, prijatelji ptice zaščite ne objavljajo mesta te štorke. V neki razstavi v Celle so sedaj prvič prikazali fotografske posnetke tega edinstvenega gnezda.

Od začetka novembra izhaja v Manili na Filipinih »Manila Simbun« kot prvi časopis v japonskem jeziku.

Stockholm je gotovo edino glavno mesto, kjer je mogoče pridelati lov na losa. Kakor je v nedeljo poročal časopis »Stockholm Tidning«, je švedski kralj Gustav pridelal na čelu male lovške družbe v pretečenem tednu gonjo v gozdih, ki meje neposredno na zverinjak pred mestom. Ustrelili so dva losa, ki sta že dalj časa v tem ozemlju napravila veliko škodo na zasadih.

Po otroški navadi se je nekaj šolskih otrok zabavalo z »vojnimi igranic«. En del fantov se je zabarikadiriral v neko uto iz desk, ki jo je moral drugi del zavzeti z »nasakom«. Pri tem napadu so uto prevrnili. Nek 8-letni deček je prišel pod ruševine in so ga mogli spraviti le mrtvega. Nek drug fant je dobil po delih ute, ki so padali nanj, težko zevajočo rano na tliniku.

Med neko predstavo za vojaške nemške obožene sile v Beogradu je artistka Lotte Macher strmoglavila z visokega trapeza. Ravno se je bila pripravila k zagonu in je na trapezu visela le z enim kolonom z glavo proti tlu, ko se je prosta noga ujela v neko vrvo, tako da je padla navzdol. Videti je bilo sicer, da je bil padeo zelo nevaren, vendar umetnica razven lahke rane na glavi ni doživela nobenih poškodb in se je po preteku pol ure lahko zopet prikazala občinstvu, ki jo je prisrčno pozdravilo.

V odseku »Modre divizije« na vzhodni fronti so našli nekega španjakega mladeniča, ki so ga za časa španjske državljanske vojne zavlekli v Rusijo, in ki so ga boljševečki uporabljali za delo v sovjetskih vrstah. Sprejeli so ga v nek lazaret.

Neki žepi v Thiersee je poštni sel ravno prinesel časopis. Ko je kmetiča časopis prelistal, je naenkrat zavpila. Na tretji strani je bila slika z vzhodne fronte, ki je prikazala nemško kolono, ko zasleduje sovražnika. V

ospredju so korakali štirje vojaki in eden izmed njih, smejočega se obraza, je bil njen sin. Oko matere ga je spoznalo na prvi pogled. Veselje rodbine zaradi tega nepričakovanega svidenja v časopisu je bilo veliko. Še istega dne je bilo poslano veselo pismo na vojni pošti na fronto pri Stalingradu.

Nek delavec je pri kopanju v močvirju nadel na nenavadni odpor. Javil je to, in na tak način so dobili dragoceno najdbo, ki jo sedaj z največjo pazljivostjo ogledujejo v muzeju v Neideburgu. Nad 2000 let staro truplo nekega 14-letnega dekleta, ki še niti najmanj ni stihnelo — še temni lasje so ohranjeni — so našli sešito v ovčjo kožo kakor zavoj na meji močvirja Osterode-Neideburg.

V Kairu so zdaj priobčili oficijalne natančne podatke o kraju, na katerem se začasno nahajajo trezorji egiptovskih muzejev z vsemi dragocenimi predmeti. Kakor je sporočil ravnatelj egiptovskega narodnega muzeja, so pri Maassarahu spravljani v neki jami 30 metrov globoko pod zemeljsko površino. Votlino, katere vhod ščitijo železna vrata, čuva 60 egiptovskih vojakov.

Glavno poslopje 22 kilometrov od Rima oddaljene, v »Vasi astronomov« nahajajoče se zvezdarne za zvezde premičnice, ki jo je Führer o priliki državnega obiska v Italiji podaril Duceju, bo kmalu dovršeno. Je 70 metrov dolgo in obsega 2 kupoli, izmed katerih je največja 10 metrov visoka in 15 metrov široka, nadalje 30 metrov visok stolp zvezdarne. V dvoranah lahko dela veliko število znanstvenikov, ki so zvezgani s telefonom in električnimi signalnimi napravami. Zraven glavnega poslopja bosta postavljene dve zvezdarji. Celokupna naprava planetarija bo dovršena v nekaj mesecih.

Švedska vlada si prizadeva, da stabilizira dolžitev medz in cen. Sklenila je izdati prehodna določila, ki naj omogočajo službenim mestom za kontrolo cen, da že med pogajanjimi glede medz in cen nekako zaustavijo porast cen. Razven zelenjavne in umetnin naj ostanejo cene začasno na sedanjem nivoju in se naj povišanja dovolijo le v izjemnih primerih.

V starosti 103 let je umrl najstarejši veteran Nemčije kmet Heinrich Wiltmann iz Peckeloha na Westfalskem. Udeležil se je bil vojn v letih 1864., 1866. in 1870./71. in pohoda na Pariz. Bil je do zadnjega vedno zdrav.

50-letni Johann Mrazek iz Schandniza je bil fanatično strasten nogometaš. Če moštvo, ki je uživalo njegove simpatije, ni tako igralo, kakor si je on to predstavljal, je bil ves iz sebe. Pred nedavnim se je pri neki igri, pri kateri so bili prav dramatični pripetljaji, tako razburjal, da je, komaj prišedši domov, takoj umrl za srčno kapjo. Ko je Mrazek ležal v

krsti, so sorodniki na njegovem mrtvaškem odru prižgali svečo in zapustili prostor. Po nesrečnem slučaju pa se je goreča sveča prevrnila naravnost v krsto, tako da so se kmalu vnele obleke mrtliča in papirnate podloge. Ko so požar opazili, je bila že cela krsta s truplom v plamenih. Preden so mogli ogenj pogasiti, je truplo zgorelo.

Žena krojača May v Villner an der Lahn se je vohila v prst n akaktsu. Nastopilo je nevarno zastrupljenje krvi, za katerim je žena umrla.

Lastnika neke dedne kmetije v Zodelu pri Penzigu je nepričakovano zadel curek iz odtočne cevi njegove naprave za namakanje tako silno v oko, da so mu ga morali v bolnišnici odstraniti. Pridružil se je pa težko vnetje, ki je to svojevrstno nezgodo tako poslabšalo, da je kmet kljub vsem naporom zdravnika umrl po mučnem trpljenju.

Veliko smolo je imel srečni dobitnik prve nagrade pri dirkalni loteriji v Meranu. Bil je to neki kmečki delavec, ki je hotel prevzeti dobiček več milijonov, a je moral ugotoviti, da mu je sin uničil srečko z utemeljitvijo, da srečka itak ne bo izžrebana.

»Ni to noben film« — pod tem naslovom je javila »Dépêche de Toulouse« iz Thiersa (departement Puy-de-Dôme) sledeče: Nek filmski operater je pred nedavnimi šel po ulici v Thiersu, ko je zaslišal grozen krik nekega otroka. V istem hipu je videl, da je iz hiše, mimo katere je šel, strmoglavil nek otrok in tretjega nadstropja. Prisrebno je razprostri roke in posrečilo se mu je v resnici, da je ujel otroka, štiriletno deklico. Velika teža padca je sicer podrla režiserja na tla, vendar je mogel ščititi dekle tako, da ni bilo čisto nič poškodovano.

Male gospodarske novice

V Zagrebu je bilo ustanovljeno pod imenom »Donau-Handels AG« novo trgovsko podjetje z osnovno glavnico 20 milijonov kun, ki bo izvrševalo predvsem hrvatski blagovni kompenzacijski promet z jugovzhodno-evropskimi državami. Pri podjetju je udeležena hrvatska država s 30%, dočim je bilo danih ostalih 70% osnovne glavnice na razpolago v podpis hrvatskim velebankam. Za glavnega ravnatelja »Donau-Handels AG« je bil izvoljen vodja oddelka za zunanjo trgovino v hrvatskem zunanjem ministrstvu ing. Cabs.

Tovarna papirja v Grao-u pri Valenciji v Španiji, je nakupila velike količine riževe slame v svrhu izdelave papirja. Dosednji poskus iz riževe slame izdelovati papir, so se na celi črti zadovoljivo obnesli. Papir, ki so ga pri tem izdelali je izvrsten in lahko v vsakem pogledu konkurira s papirjem, kakršnega so izdelovali doslej.

Naš knjižni kotichek

Italijanski pesnik Virgilio Brocchi se v prvi predstavlja nemškim bralcem v svoji knjigi »Erinnerungen an Netty« (Spomini na Netty) (knjigo je založil Zsolnay-Verlag, Karl H. Biehoff, Wien, cena vezani knjigi 5.50 RM, broširani 3.50). Je to zgodba njegove lastne rodbine, kronika, ki po svoji posebnosti priča o pesniškem znanju pisatelja. Dejanje se vrši v dobi bojev za zedinjenje Italijanov, ki ne padejo samo v časovno dobo nemškega stremljenja po zedinjenju, ampak sicer prikazujejo veliko sličnosti. Pisatelj nas tukaj vede proti severu, ki je bil do 1859. leta avstrijska posest. Netty je Nemka. S svojim nežnim in prisrčnim nastopom si pa pridobi prijateljstvo vseh Italijanov, ki občujejo v njeni rodbinski hiši, kjer živi kot dober duh. Bralec spozna pobilje v umetniški dovršenosti plemenito žensko, ki žrtvuje vse svoje življenje za druge. Knjiga bo pesniku v Nemčiji pridobila veliko prijateljev.

Fr. Horstmann.

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

125. STUNDE

— s — ss — ß —

1. Auch du hast Fehler.
2. Auch du haßt die Meckerer.
3. Wenn ihm die Geduld reißt, reist er schon mit dem nächsten Zug.
4. Er genießt das Leben in vollen Zügen.
5. Achte: der Autobus — die Autobusse, der Kürbis — die Kürbisse, das Zeugnis — die Zeugnisse, das Schloß — die Schlösser.
6. Er aß an diesem Tag nur Reis und Grieß, da es nichts anderes zu essen gab.
7. Geben Sie mir bitte ein bißchen das Adreßbuch, ich möchte die Adresse des Assessors Maier suchen.
8. Auch wenn es heiß ist, soll man mit Maß trinken.
9. Merke: Die Vorsilbe »miß« wird immer mit »ß« geschrieben.
10. Jeder vernünftige Mensch muß den Mißbrauch gewährter Begünstigung mißbilligen.

Wichtige Wörter in gebräuchlichen Satzverbindungen

1. Man kann sagen, daß dieser Professor leichtfaßlich vorträgt.
2. Zu diesem Stein gehört eine moderne Fassung.

3. Ich bitte Sie, die Fassung nicht zu verlieren.
4. Der Streit mit seinem Bruder hat ihn ganz aus der Fassung gebracht.
5. Wenn es sehr viel regnet, faulen die Äpfel auf den Bäumen.
6. Er schlug zur Bekräftigung seiner Worte mit der Faust auf den Tisch.
7. Man kann wohl sagen, dieser Kerl hat es faustdick hinter den Ohren.
8. Man kann mit dem Säbel oder mit dem Hut in der Hand fechten.
9. Meine Uhr geht nicht mehr, die Feder ist gerissen.
10. Hühner, Enten, Gänse usw. heißen Federvieh.
11. Dieser Wagen federt ausgezeichnet.
12. Mit dem Kauf dieses Hauses haben Sie einen Fehlgriff getan.
13. Ein kleiner Fehltritt hatte oft schwere Folgen.
14. Was fehlt Ihnen? Sind Sie krank? Nein, mir fehlt wirklich nichts.
15. Wenn man seinen Fehler erkennt, muß man ihn wieder gutmachen.
16. Kein Mensch ist fehlerfrei.
17. Ihre Arbeit ist leider fehlerhaft.
18. Der Landrat wurde vom Bürgermeister feierlich begrüßt.
19. Es würde mich sehr freuen, wenn Sie mit mir Silvester feiern würden.

20. Die Hausierer bieten auf den Märkten ihre Waren feil.
21. Diese Felle ist schon so schlecht, daß man mit ihr nicht mehr feilen kann.
22. Ein ekelhafter Mensch! Er feilscht um jeden Pfennig.
23. Seit eine Frau dazwischen kam, stehen sich diese zwei Brüder feindselig gegenüber.
24. Ein Schachbrett hat 64 Felder.
25. Mit Gesang und mit fröhlichster Stimmung führen die Soldaten ins Feld.
26. Der Bauer ist mit seinen Feldern eng verbunden.
27. Rommel ist ein großer Feldherr.
28. Die Verwundeten erhielten im Feldlazaret den ersten Verband.
29. Sechs Unteroffiziere der Kompanie wurden zum Feldwebel befördert.
30. Der Winterfeldzug gegen Rußland hat viele Opfer gefordert.

Wörter

Begünstigung (w) — ugodnost, olajšava, prednost
faßlich (leichtfaßlich) — umeven, umljiv
Fassung (Edelstein z. B.) (w) — okvir, okov
faulen — gniti, trohneti
Faust (w) — pest
fechten (mit dem Säbel) — boriti se, mečevati se
fechten (betteln) — beražiti
Feder (Uhr) (w) — pero
Federvieh (s) — perutnina
federn — imeti (dobro) vzmeti

Fehlgriff (m) — pomota
Fehltritt (m) — pogrešek, spotikljaj
fehlerhaft — napačen, pogrešen
feierlich — prazničen, slovesen
feiern — praznovati, obhajati
feilbieten, ich bot feil, ich habe feilgeboten — prodajati, prodajal itd
Felle (w) — plila
feilen — piliti
feilschen — tržiti, barantati, pogajati se
feindselig — sovražen
Feld (Schachbrett) (s) — četverogelnik (na šahovski deski), polje
Feldlazarett (s) — vojna bolnica, lazaret
Feldwebel (m) — narednik
Feldzug (m) — vojni pohod
fordern — zahtevati
reißen (es riß, es ist gerissen) — trgati, raztrgati, raztrgal
Silvester (m) — zadnji dan leta, Silvestrov dan
Verband (m) — obveza
verbunden sein mit etwas — zvezan, povezan biti s čim

Redewendungen

Die Fassung verlieren — zbegati se, amotiti se
aus der Fassung bringen — zbegati koga
es faustdick hinter den Ohren haben — debelo za ušesi imeti, navihan biti
Was fehlt Ihnen? — Kaj vam je?
Mir fehlt nichts — Nič mi ni
ins Feld (an die Front) fahren — na vojsko, na fronto iti
in fröhlichster Stimmung — najboljše volje, židane volje

Lehrabschlußprüfungen in Oberkrain und Unterkärnten

Demnächst wird mit der Durchführung der Lehrabschlußprüfungen für

Kaufmännische Lehrlinge, Industriefacharbeiter sowie für Lehrlinge des graphischen und des Gastgewerbes

in den zum Gau Kärnten neu hinzugekommenen Gebieten Oberkrains und Unterkärntens begonnen werden.

Lehrlinge und Industriefacharbeiter, deren ordentliche Lehrzeit bereits abgelaufen ist oder längstens bis 30. April 1943 zu Ende geht, haben sich mittels der bei der Industrie- und Handelskammer für Kärnten in Klagenfurt, Bahnhofstr. 42, erhältlichen Drucksachen längstens bis 20. November 1942 zur Prüfung zu melden. Für Prüflinge, die der deutschen Sprache nicht mächtig sind, ist die Beiziehung von Dolmetschern vorgesehen.

Die Industrie- und Handelskammer für Kärnten in Klagenfurt.

Vsek ljudi ne morete vprašati!

Mali oglas to more. Takoj doseže vse, ki se zanima, o za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splača se!

Oglase sprejemate do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt, Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Veldeserstr. 6

Spezialhaus für Herrenmoden

Karl Pickl

Klagenfurt, Paradeisergasse 4, Ecke Domgasse 8 - Ruf 245

„Runo“

Lederwerke, Gen. mit beschränkter Haftung, Neumarkt

Schaf-, Ziegen- und Kalbsleder, schwarz und farbig für Schuhe, Bekleidung und Taschner

ANTON ŠTEFE

SCHUHFABRIK — TOVARNA ČEVLJEV

KRAINBURG

DAMEN- UND HERREN-MODE LEDERTASCHEN

Wendling

KRAINBURG

JOHANN

Georg Mäth & Josef Ross

Krainburg, Veldeser Straße 12 — Tel. 193

Kohle
Koks
Holz
Baumaterial

R. HLEBSCH · KRAINBURG

Bauglaserei
Glashandlung

Großhandlung in Kurz-, Galanterie- und Spielwaren sucht Beteiligungen an solchen Einzelhandels-geschäften. Warenlieferungen gesichert. Zuschriften unter »Hergro« an Karawanken Bote, Klagenfurt, Bismarckring.

Achtung! Beginnend mit dem 19. November d. J. werde ich jeden Donnerstag in der Woche von 9 bis 12 Uhr in Aßling im Parteiheim ebenerdig, links, regelmäßige Sprechstunden abhalten.

Der Kreisjägermeister für den Jagdkreis Radmannsdorf Oberkrain, Amtssitz Aßling

Galanterie-Mode

AL. BRINOWETZ · KRAINBURG

Pestotnik Paul

Schuhmacher - Moste, P. Komenda erzeugt Straßenschuhe und Hausschuhe

Johann Osojnik

Manufakturwaren-Handlung
Krainburg, Adolf-Hitler-Platz

Ganz Elektrowerkstätten

Ing. F. Dullnig, Klagenfurt

Pischeldorfer Straße Nr. 4 - Telefon Nr. 1822

Bau: Elektrische Kraftanlagen
Freileitungen usw.

Reparaturen: Elektrische Maschinen,
Motoren jeder Art und Größe

Manufakturwaren

PETER ARNSCHEK

KRAINBURG

FARBIGE PUNKTE

und Muster auf Kleidern verblasen gerne durch häufiges Waschen sowie Schweiß. Ein guter Rat: Vor oder nach dem Waschen in ALT-EX baden, die Farben werden aufgefrischt und Schweiß-schadwirkung beseitigt.

ALT-EX

Barvaste pike

In vzorci na oblekah radi ohlede radi pogostega pranja in potu. Dober nasvet: pred in po pranju shopati v ALT-EX. - Barve bodo osvežene in vpliv potu odstranjen.

ALT-EX

Mali OGLASI

Služba dobi

Pomočnike, vajence, 2 pomožna delavca — takaj sprejme Bokal Franz, Maler-Anstreicher Poljane 28, St. Veit a. d. Savi. 5082-1

poslati na:

Oswald Goro-granc, Gruben-vorsteher, Schwarzenbach, Kärnten. 3500-2

Prodam

Blagajne, varne proti požaru in vlom, omare za spise in knjige. Hans Wernig Klagenfurt, St. Ruprechtstr. 82. 2479-6

Kupim

Dobro ohranjeno ali novo sobno opravo kupim. Götzhaber, Bahn-vorsteher, Neum. 5087-7

Službe išče

Mlada deklica, zdrava in kreпка, želi nastopiti mesto učence v trgovini z mešanim blagom. Cenjene ponudbe

Posestiva

Manjšo hišo z vrtom, ali večje gospodarsko poslopje ali tudi stavbno parcelo, kupim ali vzamem v najem za daljšo dobo. Dopise na K. Bote, Krainburg pod »Takoj«. 5090-10

Izgubljeno

Na aštniški postaji sem pozabila v vlaku 11. oktobra torbico s sneškami in perilom. Prosim lotičnega gospoda, ki je to prejel, naj vrne proti nagradi ali pa pove, kam je oddal. Franziska Raunika, Veldeserstraße 23, Aßling. 3525-22

Razno

Za odgovore na oglase je potreba vedno priložiti znamko za odgovor, ker romajo vprašanja, kjer ni plačan odgovor, v koš. Karaw. Bote.

Čitajte

Karawanken

Bote

Kar je Vam nemo-goče, to premore „Mali oglas“ Desetrisočem pove, kaj Vi hočete!

ESSIG

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

Leset den

„Karawanken-Bote“!

SENF

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

KAFFEE ERSATZ

Fabrik C. Wenger Klagenfurt

- HERREN- DAMEN- UND
- KINDERKONFEKTION
- WÄSCHE
- STEPPDECKEN

Dietmar Warmuth
MODEWARENHAUS · VILLACH

- STRICK- UND
- WIRKWAREN
- BETTWAREN
- SIRUMPFWAREN